

Sygn. akt V KK 293/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **A. M.** ,

skazanego z art. 209a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 grudnia 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...) A.M. został uznany za winnego tego, że w okresie od 28 listopada 2017 r. do 16 listopada 2018 r. w L. , województwa [...], uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci (...) określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 21 września 2016 r. sygn. akt

I2C (...) w łącznej kwocie 1200 zł, przez co naraził na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmuszał przedstawiciela ustawowego pokrzywdzonych - matkę M. M. do korzystania ze wsparcia Skarbu Państwa, tj. popełnienia czynu z art. 209 § 1 a k.k. Za popełnienie tego występku wymierzona została mu kara roku ograniczenia wolności, w czasie której zobowiązany został do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Jednocześnie A. M. na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 34 § 3 k.k. zobowiązany został do wykonywania ciążącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie (...)

Wyrok powyższy nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 7 lutego 2019 r. (k. 69).

Kasację na korzyść skazanego od przedmiotowego wyroku wniósł na podstawie art. 521 k.p.k. Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na przyjęciu, że okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości, co w konsekwencji doprowadziło do uwzględnienia wniosku prokuratora o skazanie A.M. bez przeprowadzenia rozprawy i wydania wyroku zgodnego z tym wnioskiem, uznającego go za winnego popełnienia w okresie od dnia 28 listopada 2017 r. do dnia 16 listopada 2018 r. przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., podczas gdy prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...) ten sam sąd skazał go za popełnienie tego samego przestępstwa w częściowo tożsamym okresie, to jest od dnia 28 listopada 2017 r. do dnia 19 kwietnia 2018 r. i na szkodę tych samych pokrzywdzonych.

W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna i spełniała kryteria do jej rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.). Podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem prawa. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze. Uzgodnione zostały pomiędzy stronami warunki

konsensualnego zakończenia postępowania (k. 40-42, 47-48), skutkujące skierowaniem w dniu 19 grudnia 2018 r. do Sądu Rejonowego w Ż. wniosku o skazanie bez przeprowadzania rozprawy (art. 335 § 1 k.p.k.). Wniosek ten w zakresie czasookresu zarzucanego przestępstwa niealimentacji był oczywiście błędny, gdyż dotyczył okresu od 28 listopada 2017 r. do 16 listopada 2018 r., podczas gdy wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt II K (..), A. M. został uznany za winnego uchylania się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz swoich dzieci w okresie od 21 października 2016 r. do 19 kwietnia 2018 r. Tym samym znaczna część czasookresu zarzucanego oskarżonemu przestępstwa pokrywała się z okresem czynu już prawomocnie osądzzonego. Sąd Rejonowy w Ż. tego faktu nie dostrzegł, wydając na posiedzeniu zaskarżony wyrok.

Niewątpliwe pozostaje, że sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k., zobligowany jest do szczegółowej, formalnej i merytorycznej, kontroli takiego pisma procesowego, w ramach której niezbędne jest między innymi sprawdzenie, czy przedłożone przez oskarżyciela publicznego propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie popadają w sprzeczność z przepisami prawa. W przypadku braku pozytywnego wyniku tej weryfikacji sąd nie może uwzględnić wniosku, co implikuje konieczność rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.). Dopuszczalna jest sytuacja, w której mimo stwierdzenia istotnych braków wniosku za zgodą oskarżonego może dojść do konwalidującej te uchybienia modyfikacji ze strony prokuratora w sposób, który czyni zadość kryteriom określonym w art. 335 § 1 k.p.k. Okoliczność ta na gruncie niniejszej sprawy nie miała miejsca.

Fakt niedostrzeżenia uprzedniego skazania A. M. za czyn z art. 209 § 1a k.k. za okres pokrywający się częściowo z okresem wskazanym we wniosku przekonuje, że sąd meriti nie sprostął wymogowi rzetelnej kontroli. Wyrazem tego było skazanie oskarżonego za czyn z art. 209 § 1a k.k. mimo, że co do określonej temporalnie części zachowania składającego się na przestępstwo niealimentacji popełnione na szkodę tych samych pokrzywdzonych funkcjonowało już w obrocie prawnym prawomocne orzeczenie skazujące.

W świetle powyższego wydanie orzeczenia kończącego postępowanie nastąpiło z rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku naruszeniem przepisów prawa procesowego, to jest art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., Ten stan rzeczy powodował, że kasacja Prokuratora Generalnego była zasadna w stopniu oczywistym.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Ż. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. W jego toku sąd *meriti* uwzględni fakt uprzedniego skazania i podejmie adekwatną do tego decyzję procesową w sprawie.